

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και πρότον ἀριθμούντες χρόνον
την κλεινὴν οὐκ ὀσμὴν γῆν τῶν Παρθενῶν.

Χίλια κ' ἑτηνάκια πέντε,
τὰ κουνουμά κ' ἐν κουνουγῆτι.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὅ κατὰ φράγκα εἶναι μόνονο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καλ' ἄτοχ' ἐρί.

Εἰς γνάσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τὸ ελεπθ
ὅτι πωλούμεν σώματα «Ρωμοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κ' ὄπισθος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν δὲ πληρῶν δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλει.

Ὁκτώβριος, ἐνάτη κ' εἰκοστῆ,
τῶν Ρώσων ἐπανάστασις ὁσπτή.

Ἐτηνάκια δεκατρία,
σφύζει καθεμιά φατρία.

**Μνημόσυνον μὲ πόνον
μαρτύρων Μάκαδωνῶν.**

καὶ βλέπω φρικὰς στνεργὰς
ἀνθρωπίνης θύσιας.

Ἔβγα μὲς ἀπὸ τοὺς βούρκους, μάννα δόλια καὶ φταγή,
καὶ μνημόνευσε μαρτύρων καὶ παλληκαριῶν ψυχή.

Ποὺ νὰ θῆς καὶ ποὺ ν' ἀκούσης
τόσους γόους καὶ συγκρούσεις
'στὰς ὁδοὺς τῆς πρανενοῦσης.

Ἔβγα μὲς ἀπὸ τοὺς βούρκους, σήκωσε ἡνιὰ τὰ χέρι,
καὶ μνημόνευσε παππάδες, ποὺ τοὺς ἔφαζαν μαχαίρια,
καὶ μνημόνευσε δασκάλους, ποὺ τοὺς Ρῆγα τὴν τραγοῦθα
'μάθαιναν στὰ μαθητοῦθα.

Σὺ μακάριος φουμάριος
καὶ περὶ πολλῶν ἡμάρτιος,
καὶ καθόλου δὲν σὲ μέλει, Περικίλετο μου τραλλέ,
ἀν' ὅπερ ἑλευθερίας σφαγαίνονται φυλαί.

Ἔβγα μὲς ἀπὸ τοὺς βούρκους μὲ θαυρόβρεκα κλαδιὰ
κίληδες δάφνης μαραμμένης καὶ μνημόνευσε παιδιὰ,
ποὺ γὰν σιέπασμα σὲ γῆρα, σὲ βροχαῖς καὶ σὲ χαλάρια
τῆς Ἑλληνικῆς πατριδος τὴν ἰδέα τὴν γαλιάρια.

Ἐπανάστασις ἀγρία, φρικωδὴς αἱματηρὰ
τῆς Ἀρκούδας τοῦ Βορρᾶ.
Τὸ πολίτευμα τὸ πρὶν ὀδοσῶπαια καταρρέει...
Φινλανδοὶ καὶ Πολωνοὶ καὶ χαχέμηδες Ἑβραῖοι,
Τάταροι τε καὶ Μογγόλοι
ἔξυνοῦν φρενῆρας διό:
καὶ Σιντάγματα γυρεῖον καὶ κοινοβουλευτισμὸς,
κ' ἡ Ρωσοῖα πέρα πέρα συγκλονεῖται μὲ σεισμὸς.

Ἔβγα μὲς ἀπὸ τοὺς βούρκους, ποῦσαι χρόνια σωριασμένη,
κ' ἐμπροστὰ στὰ κόλλυβα τῶν ταπεινὰ γοταπισμένη
αἶμα μὲ παππάδων χάσσα καὶ δασκίλων ἀντιγρά
μὲς στὴ σιλάρια σου, μητέρα,
γῆ νὰ κλέψης ἐκεῖ πέρα
τὴν δική σου ἑλευθερία.

Πόσοι φρόνοι φρικώλοιοι,
πόσοι βρόντοιοι σμεραδαῖοι,
τί πατήματα, τί βόμβαι,
τί Μουζίκων ἑκατόμβαι.

**Σύνταγμα Ρωσικὸν
εἰς τὸς Ἑλληνικόν.**

Σὺ μακάριος γελῆς,
ἐνθ' στέφει κεφαλὰς
στέφανος αἱματηρός
κ' ἄραϊ ἔστυθα κερπέλι,
κ' ἔνας ὄρθινος γοσερὸς
Σύνταγμα προαναγγέλλει.

Πειρούπολις.— Ἐρὲ Περικίλῃ, ποὺ τὰ καλὰ διδάσκεις,
πῶς στὴν Ἀθήνα χάσκεις;

Ἐγώμ' αὖ στὴν Πειρούπολιν τῆς ἀχανοῦς Ρωσσίας,
καὶ βλέπω μάχας τρομερὰς

